

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8201/2024
12.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Дамир Перић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате и утврђења, одлучујући ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3190/23 од 15.11.2023. године, у седници одржаној дана 12.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3190/23 од 15.11.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3190/23 од 15.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 1912/2022 од 05.06.2023. године, исправљена решењем истог суда П 1912/2022 од 11.07.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилци исплати 1.937.224,94 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, на име накнаде за фактички експроприсане непокретности – кат.парцелу бр. .. површине 25м2 и кат.парцелу бр. .. површине 178м2, које парцеле су уписане у Лист непокретности бр. .. к.о. Ветерник, а које представљају део улице ...– продужетак ... улице и улице ... у Ветернику. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужени носилац јавне својине на фактички експроприсаним непокретностима - кат.парцели бр. .. површине 25м2 и кат.парцелу бр. .. површине 178м2, које су уписане у Лист непокретности бр. .. к.о. Ветерник, а које представљају део улице ... – продужетак ... улице и улице ... у Ветернику, па се обавезује тужени да о свом трошку изврши пред РГЗ – СКН Нови Сад 1 упис права свог власништва – јавне својине на наведеним непокретностима, а што је тужила дужна признати и трпети. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име прибављања писмене

документације за потребе поступка исплати 11.695,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 320.629,85 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3190/23 од 15.11.2023. године ставом првим изреке, жалба туженог је делимично усвојена, делимично одбијена и пресуда Основног суда у у Новом Саду П 1912/2022 од 05.06.2023. године, исправљена решењем истог суда П 1912/2022 од 11.07.2023. године преиначена у делу одлуке о трошковима парничног поступка тако што се обавеза туженог на накнаду трошкова поступка тужиоцу снижава са износа од 320.629,85 динара, на износ од 295.879,85 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, док се у преосталом делу првостепена пресуда потврђује. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, посебна ревизија туженог у овом спору није дозвољена.

У споровима за исплату накнаде за земљиште које је без спроведеног управног поступка (чланови 25-36 Закона о експропријацији) и поступка одређивања накнаде (чланови 56-62 Закона о експропријацији и чланови 132-140 Закона о ванпарничном поступку) *de facto* одузето од његовог власника и приведено намени утврђеној планским актом као јавна површина - улица, постоји уједначена пракса судова по питању пасивне легитимације и висине накнаде. Обвезник исплате накнаде и пасивно легитимисана у том спору је јединица локалне самоуправе на чијој територији се фактички одузето земљиште налази, као титулар права јавне својине на јавној површини - улици (која није део ауто-пута или државног пута I и II реда), као добра у општој употреби у смислу члана 10. став 2. и 10. Закона о јавној својини, а висина накнаде се одређује по тржишној вредности земљишта у складу са чланом 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију и члана 58. Устава Републике Србије.

Из тих разлога, о посебној ревизији туженог у овом спору није потребно одлучивати ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Ревизија туженог није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП јер је вредност предмета спора од 1.937.224,94 динара, нижа од вредности која је по тој законској одредби меродавна за дозвољеност ревизије. Чињеница да је одлука о трошковима поступка побијаном другостепеном пресудом преиначена не утиче на дозвољеност ревизије, јер се дозвољеност ревизије не цени према одредби члана 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14) односно новелираној одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Због тога је на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члан 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија

Бранка Дражић с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**